

Waarom Paulus?

Door: Richard Jordan

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977 of eerdere uitgaven.

Er is in deze tijd een dringende vraag die de gemeente van Jezus Christus zichzelf nooit schijnt te stellen. Het is een vraag die laat zien waarom er in de wereld zoveel religieuze verwarring is. Het is een eenvoudige vraag: "Waarom Paulus?"

"Waarom Paulus?"

"EEN STUDIE OVER ZIJN ONDERSCHIEDEN APOSTELSCHAP"

Waarom verscheen de Heere Jezus Christus, na zijn opstanding en Hemelvaart, vanuit de hemelse heerlijkheid, aan zijn belangrijkste tegenstander, Saulus van Tarsen, om hem te redden en "Paulus de Apostel" te maken?

Het antwoord vanuit de Bijbel is niet moeilijk te vinden. Eén vers is genoeg, Paulus zegt:

*"Rom.11:13: **Want ik spreek tot u heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk**".*

Let zorgvuldig op wat Paulus zegt: "Ik maak mijn bediening heerlijk". Het is duidelijk dat Paulus niet zichzelf verheerlijkt. Hij verheerlijkt zijn door God gegeven bediening als "apostel der heidenen".

Het is belangrijk dat duidelijk is dat het om de **bediening** van Paulus gaat en niet om Paulus zelf. Hij is de door God gekozen apostel voor de heidenen. De bediening waar Paulus over spreekt, heeft Hij van Jezus Christus ontvangen. Die bediening is, via Paulus, voor ons, Heidenen, bedoeld.

Even ter herinnering, de Schrift verwijst regelmatig naar "De wet van Mozes" maar wie vraagt zichzelf af of het eigenlijk niet "De wet van God" moet zijn? Mozes was gewoon een man aan wie God de wet, voor Israël, gaf. Met andere woorden: God gaf via Mozes de wet aan Zijn volk:

*"Deut.4:1-2: Nu dan, Israël! Hoor naar de inzettingen en naar de rechten, **die ik ulieden lere te doen**; opdat gij leeft, en henen inkomt, en erft het land, dat de Heere, uwer vaderen God, u geeft. Gij zult tot dit woord, dat ik u gebiede, niet toedoen, ook daarvan niet afdoen: opdat gij bewaart de geboden van den Heere, uw God, **die ik u gebiede**".*

Was dit zelfverheerlijking van Mozes? Zou Israël eerder een mens volgen dan God als ze Mozes zouden gehoorzamen? Zou het kunnen dat God Mozes boven Zichzelf verheerlijkte toen Hij hem de opdracht gaf Israël te doen gehoorzamen aan: "hetgeen Mozes geboden heeft" (Markus 1:44)? Natuurlijk niet!

Niets van dit alles verheerlijkt de man Mozes; het is juist een erkenning van zijn door God gegeven bediening als wetgever voor Israël. Hij was het instrument waardoor God Zijn wet aan Israël openbaarde. Hetzelfde geldt voor Paulus en de verborgenheid. Paulus is degene door wie de Heere Jezus Christus de verborgenheid bekend heeft gemaakt aan ons. Het is aan ons om in te zien dat hij een speciale bediening had, maar dat Paulus zichzelf daar niet mee verheerlijkt, net zoals Mozes zichzelf niet verheerlijkte toen hij Israël de wet gaf.

Uit de brieven van Paulus is duidelijk op te maken dat hij de "genade-gever" is voor de heidenen in deze tijd:

*"Efeze 3:1-3: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, **die mij gegeven is aan u: Dat Hij mij DOOR OPENBARING HEEFT BEKEND GEMAAKT DEZE VERBORGENHEID...**"*.

Het was een directe openbaring, van Jezus Christus, aan Paulus. Een nieuwe openbaring over Gods verborgen plan in de bedeling der genade. Daarom schrijft Paulus:

"Rom.15:15-16: 15 Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende, om de genade, die mij van God gegeven is; 16 Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen,....."

Het herkennen en erkennen van de speciale positie, die toegekend is aan de apostel Paulus in Gods programma voor vandaag, betekent niet dat de man Paulus wordt verheerlijkt. Het is gewoon het accepteren van zijn door God gegeven positie als "onze apostel".

De aardse bediening van Christus

Tijdens Zijn aardse bediening waren zowel de Heere Jezus Christus als Zijn twaalf discipelen niet bezig met het dienen van de hele wereld. Christus kwam juist voor Israël, Gods volk, te dienen. Romeinen 15:8 is hier erg duidelijk over. Het is een vers die in staat is ogen te openen in het begrijpen van Gods Woord:

*"Rom.15:8: En ik zeg, dat **JEZUS CHRISTUS EEN DIENAAR GEWORDEN IS DER BESNIJDENIS**, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaders."*

In het licht van deze eenvoudige verklaring, die alleen door ongeloof kan worden tegengesproken, kunnen we iets belangrijks te weten gekomen: De boeken Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes verwijzen naar de aardse bediening van Jezus Christus, en waren uitsluitend bedoeld voor het volk Israël. Hij (Christus) bevestigde de beloften aan Israël die gedaan waren aan hun voorvaders. Hij verkondigde het goede nieuws dat die beloften spoedig vervuld zouden worden.

Als we uitgaan van Romeinen 15:8, dat de aardse bediening van Christus uitsluitend bedoeld was voor Israël, dan zal er altijd iemand zijn die het daar niet mee eens is, aangezien Johannes 3:16 het volgende vermeld:

*"Want alzo lief heeft God de **wereld** gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat **een iegelijk** die in Hem gelooft, niet verdere, maar het eeuwig leven hebbe."*

Mensen struikelen over de dikgedrukte woorden. Daar staat immers dat God de hele **wereld** liefhad en ook dat **EEN IEGELIJK** die in Hem gelooft eeuwig leven krijgt. Dus niet alleen Israël. Dit vers is echter niet bedoeld om Christus zijn aardse bediening aan Israël te ontcrachten, maar juist om te laten zien dat Zijn bediening de hele wereld in het vooruitzicht had!

Jammer genoeg negeren velen, die het bovenstaande vers lezen, verzen uit de andere evangeliën te lezen, zoals Mattheüs 10:5, 6:

*"Matth.10:5-6: 5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: **Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.***

De grote vraag is dan natuurlijk waarom Christus in Johannes 3:16 zegt: "Alzo lief had God de wereld..." en vervolgens Zijn discipelen verbiedt om de wereld in te trekken. Wat is er aan de hand? En... er is nog meer...kijk wat er gebeurt in Mattheüs 15: 22:

"En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U mijner! Mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten."

Volgens de populaire versie zou Hij onmiddellijk naar haar dochter zijn gegaan en haar onmiddellijk geholpen hebben. Maar lees wat er verder staat: "*Matth.15:23: Doch Hij antwoordde haar niet één woord.*"

Denk je echt dat de Heere Jezus iemand in zulke nood zoiets aan zou doen? Gewoon niets zeggen? Maar wanneer Zijn discipelen er iets van zeggen en Jezus hen antwoordt, begrijpen we waarom:

*"Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: **IK BEN NIET GEZONDEN, DAN TOT DE VERLOREN SCHAPEN VAN HET HUIS ISRAËLS**".*

Als we dit vers vergelijken met Johannes 3:16, dan ontstaat er verwarring. Deze verzen lijken elkaar tegen te spreken. Hield Jezus dan niet van die vrouw en haar dochter? Natuurlijk deed Hij dat wel. Wat is er dan aan de hand?

Tenzij we precies beseffen wat Gods programma in die tijd was, zullen we nooit het antwoord op deze vragen vinden. Het is namelijk zo dat op dat moment het programma, dat toen in werking was, niet voor alle volken van de aarde bedoeld was. Het programma dat toen in werking was, was gebaseerd op de beloften die aan Abraham gedaan zijn en verkondigd werden door de profeten.

Het Oude Testament staat vol met beloften en profetieën dat verlossing in alle uithoeken van de aarde verkondigd zou gaan worden door een verlost Israël. (Zie Genesis 22:17, 18, Jesaja 60:1-3, Zacharia 8:13, 20-23). Dit is de reden waarom de aardse bediening van de Heere Jezus

Christus uitsluitend op Israël was gericht. Israël was het uitverkoren volk om het geprofeteerde "kanaal van zegeningen" te zijn voor alle volken.

Inderdaad had God de hele wereld lief en Zijn speciale belofte was dat de verlossing naar alle uithoeken van de aarde zou gaan, door Israël. Als we verder lezen in Mattheüs 15, dan zien we dat de vrouw uiteindelijk de genezing krijgt die ze zocht voor haar dochter. Het is belangrijk om te zien waar die zegening op gebaseerd was, zie vers 25, 26:

*"Matth.15:25-26: 25 En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, Help mij, 26 Doch Hij antwoordde en zeide: **het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen en den hondkens voor te werpen.**"*

In dit vers wordt met "kinderen" het volk Israël bedoeld. Met "hondkens" worden de heidenen bedoeld. Iedere niet-Jood (iedere Heiden dus), is een "hondken". Markus 7:27 versterkt de woorden van Jezus door de toevoeging van de volgende woorden: "...Laat eerst de kinderen verzadigd worden."

De aardse bediening van Jezus Christus was in eerste instantie voor Israël bedoeld, zij moesten eerst "verzadigd" worden en dan zou het heil via een verlost en "verzadigd" Israël de rest van de wereld ingaan.

Het antwoord van de vrouw laat zien dat ze op dat moment begreep welke positie zij had (namelijk een heidense) ten opzichte van Israël, zie vers 27:

*"Matth.15:27: En zij zeide: **JA HEERE! DOCH DE HONDEKENS ETEN OOK VAN DE BROKJES DIE ER VALLEN VAN DE TAFEL VAN HUN HEREN.**"*

In feite nam ze plaats 'onder de tafel van Israël' en ontving ze een zegening die van de tafel afviel. Met andere woorden, zij kreeg haar zegening onder het programma dat op dat moment in werking was.

Dit verklaart waarom Jezus uitsluitend gezonden was "*tot de verloren schapen van het huis Israëls*". De geestelijke toestand van dit uitverkoren volk was echter bedroevend. Het volk was niet in staat om een zegen te zijn voor wie dan ook.

Dit zelfde programma (De aardse bediening van Christus voor Israël) ging verder na de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus. In Handelingen 3 vers 25 en 26 zet Petrus het programma, van het begin van Handelingen, voort. Hij richt zich tot het volk Israël en zegt:

*"Hand.3:25-26: 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: **EN IN UW ZADE ZULLEN ALLE GESLACHTEN DER AARDE GEZEGEND WORDEN.** 26 God, opgewekt hebbende zijn Kind Jezus, **HEEFT DENZELVE EERST TOT U GEZONDEN, DAT HIJ ULIEDEN ZEGENEN ZOU,** daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden."*

Terwijl de aardse bediening van Christus alleen begrensd was tot Israël, was het nu zo (na de opstanding) dat die bediening zich begon uit te breiden; maar nog steeds was het Israël eerst. De uitbreiding van die bediening wordt duidelijk wanneer we kijken naar de instructies die Jezus zijn apostelen geeft na Zijn opstanding:

*"Mark.16:15: En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de **GEHELE WERELD**, predikt het Evangelie (dat is natuurlijk het evangelie van het koninkrijk volgens Matth.24:14, het is niet het evangelie der genade Gods dat later aan Paulus is geopenbaard) **AAN ALLE KREATUREN**".*

De wereldwijde opwekking, waar velen vandaag de dag onterecht naar zoeken, zal komen wanneer datgene, wat Jezus zei in Markus 16:15, vervuld zal worden (vergelijk Jesaja 2:1-3; 11:9 etc)). We moeten echter niet vergeten dat de Heere Jezus Christus in de "Grote Opdracht" , tijdens Zijn aardse bediening, een speciale volgorde heeft vermeld:

*"En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, **BEGINNENDE VAN JERUZALEM**." Lukas 24:47*

Lukas werkt deze instructie verder uit in Handelingen 1. We beginnen met vers 6:

*"Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, **zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?**"*

De Heere Jezus Christus besteedde 40 dagen aan het onderwijzen van Zijn apostelen over *"...de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan."* (vers 3). Blijkbaar kwam hun vraag, over het wederoprichten van het Koninkrijk, voort uit de dingen die ze hierover geleerd hadden en wat ze bezig hield.

Ze vroegen de Heere Jezus niet wanneer het "Lichaam van Christus" zou beginnen. Ze zochten geen informatie over een ander programma dat spoedig zou beginnen. Ze suggereerden niet dat de "profetie" plaats zou maken voor de "verborgenheid". Integendeel: ze waren vol verwachting dat Jezus Christus....het Koninkrijk zou wederoprichten.

Het enige koninkrijk dat Israël ooit had, was een letterlijk, lichamelijk, zichtbaar aards koninkrijk. Als de 12 apostelen op dit late tijdstip, na de opstanding van Christus, nog steeds niet begrepen wat Christus met Zijn Koninkrijk bedoelde, was het nu de tijd voor Jezus om ze op het goede spoor te zetten. Het feit dat Hij geen bezwaar maakt tegen hun inzicht in Zijn onderwijs (n.a.v Hand.1:6), is krachtig bewijsmateriaal dat het Koninkrijk inderdaad letterlijk en aards was en dat het niets te maken had met het geestelijke: "Lichaam van Christus".

Waar Hij de aandacht van Zijn apostelen op wilde vestigen was hetgeen ze moesten doen als Hij niet meer op aarde zou zijn:

*"Hand.1:7-8: 7 En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;"8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, **ZO TE JERUZALEM ALS IN GEHEEL JUDÉA EN SAMARIA EN TOT AAN HET UITERSTE DER AARDE.**"*

Let goed op de volgorde die Jezus hier gebruikt: éérst **Jeruzalem**. Natuurlijk, omdat Jeruzalem "de stad van de grote Koning is" (Zie Matt.5:35, Jer.3:17).

Daarna komt **Judéa**, dat het gebied van de zuidelijke stammen van Israël omvat.

Daarna **Samaria**, dat het gebied van de noordelijke stammen van Israël omvat.

Al deze gebieden bij elkaar omvatten de 12 stammen van Israël. Alleen dan, als ze daar geweest waren, zouden ze "**tot aan het uiterste der aarde**" kunnen gaan.

Dat is namelijk de profetische volgorde hoe het moest gebeuren.

Het begin van het boek Handelingen is een verslag van het uitdragen van het profetische plan door Israël. Het heeft niets te maken met het begin of de vorming van het Lichaam van Christus of de verborgenheid die later geopenbaard is aan de apostel Paulus.

Paulus was niet één van de 12 apostelen

Terwijl de apostelen en broeders in Jeruzalem wachtende waren onderzochten ze de Schriften om te voldoen aan de instructies daarin betreffende de selectie van een opvolger voor Judas

Er zijn er die Petrus ten onrechte hebben beschuldigd dat hij fout heeft gehandeld heeft in de selectie van Matthias, echter kan dat niet waar zijn. Drie feiten sluiten Paulus volledig uit om één van de 12 apostelen te worden:

Ten eerste kon hij niet in aanmerking komen voor de open gevallen plaats. Handelingen 1:21-23 laat zien dat er een voorschrift was om apostel te worden:

"Hand.21-23: 21 Het is dan nodig, dat van de mannen, die met ons omgegaan hebben al den tijd, in welken de Heere Jezus onder ons in gegaan en uitgegaan is, Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welken Hij van ons opgenomen is, een derzelve met ons getuige worde van Zijn opstanding. 23 En zij stelden er twee, Jozef, genaamd Barsabas, die toegenaamd was Justus, en Matthias".

Dit was natuurlijk niet het geval aangaande Paulus.

Ten tweede Paulus werkte niet in dezelfde bediening als de 12 apostelen. In I Korinthe 1:17 zegt Paulus: "*Christus heeft mij niet gezonden om te dopen.*" Als we kijken naar Mattheüs 28:19, waarin Jezus de opdracht geeft: "*Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende*" kunnen we zeggen dat, als Paulus één van de 12 was, hij nooit had kunnen zeggen dat Christus hem niet had gezonden om te dopen.

Geen van de 12 apostelen kon zeggen wat Paulus zei in 1Kor.1:17, omdat Christus de twaalven juist de opdracht gaf om te dopen.

Ten derde in I Korinthe 15: 5 - 8, zien we dat Paulus zichzelf duidelijk onderscheid van de 12 apostelen. Hij schrijft:

*"En dat Hij is van Céfas gezien, **daarna van de twaalve**..... En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien"*

Voor een ieder die het Woord van God als het hoogste gezag beschouwt, laten deze verzen duidelijk zien hoe de kwestie in elkaar zit. De 12 waren getuige van de opstanding van Christus en Paulus was daar niet bij.

Gezien deze feiten is het duidelijk dat de bediening van Paulus volledig gescheiden, en ook verschilt van de bediening van de 12 apostelen.

Pinksteren is niet het begin van het Lichaam van Christus

Algemeen is het de opvatting dat, bij de uitstorting van de Heilige Geest in Handelingen 2, de gemeente als het lichaam van Christus is begonnen. Echter, de Schrift laat iets anders zien. In feite is het zo, dat de komst van de Heilige Geest juist het bewijs is dat het NIET het begin is van het Lichaam van Christus.

De apostel Petrus, die vervuld was met de Heilige Geest en Die Petrus ingaf wat hij moest spreken, verklaarde dat de komst van de Heilige Geest de vervulling van profetie was. In Handelingen 2:16 legt Petrus uit wat er gebeurde:

"Hand.2:16: Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joël".

Vergelijk dit eens met Efeze 3:2; 3 en 5.

*"Ef.3:2-3: 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u. 3 Dat Hij mij **door openbaring heeft bekendgemaakt deze verborgenheid (gelijk ik met weinige woorden tevoren geschreven heb)".***

"Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekendgemaakt.....".

Merk hier het belangrijke verschil op tussen **profetie** en **verborgenheid**.

Joël wist van, profeteerde over en schreef over de komst van de Heilige Geest. De Heilige Geest zelf wist wat Hij deed op het Pinksterfeest en Hij inspireerde Petrus om de volgende verklaring te geven: "*Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel.*" De Heilige Geest vulde profetie en was bezig met het zetten van de volgende stap in het lang van te voren geprofeteerde Koninkrijks programma.

Echter, in Ef. 3 is het duidelijk dat Joël niets wist van het Lichaam van Christus. Het was immers verborgen! Daarom profeteerde hij er niet over en schreef hij er ook niet over.

Dus: **als** (a) Joel er van wist, er over profeteerde en schreef over datgene wat er gebeurde met Pinksteren en als hij (b) niet wist van, niet profeteerde over en niets schreef over het Lichaam van Christus, **dan** (c) dan kan dat, wat er gebeurde met Pinksteren, niet het begin van het Lichaam van Christus geweest zijn.

Handelingen 3:21 laat duidelijk zien wat er gebeurde met Pinksteren, dat: "*...God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.*"

Dit is het tegenovergestelde van "*Rom.16:25: ...de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest.*"

Bijbelpassages zoals Handelingen 3:25 en 26, 5:31 en 32, en 8:1 laten steeds zien dat het programma in de eerste plaats voor Israël bedoeld was. Sterker nog, later, in Handelingen 11:19 lezen we: "*....tot niemand het Woord sprekende dan alleen tot de joden.*"

Het is droevig om te zeggen dat het volk Israël Christus verwierp. Allereerst in Zijn aardse bediening en Hij werd ook verworpen toen de “kleine kudde”, onder het leiderschap van de 12 apostelen, getuigenis gaf van Zijn opstanding. Israël begon zelfs degenen die Christus predikten te vervolgen en Saulus van Tarsen werd de leider van deze vervolgingen.

Het was in deze crisistijd dat God het profetische plan onderbrak en Saulus zalig maakte, om hem vervolgens Paulus de Apostel te maken. Op die manier kon God Zijn verborgen plan van genade aan hem bekend maken en via Paulus aan ons.

Paulus zegt het als volgt in I Timotheüs 1:13-16:

“13 Die te voren een gods lasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik het ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid.

14 Doch de genade onzes Heeren is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus.

15 Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.

*16 Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, **opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.***

De aanspraken van Paulus op zijn bediening

De brieven van Paulus laten het onderscheiden karakter zien van zijn apostelschap als gevolg van zijn door God geïnspireerde boodschap. De volgende voorbeelden laten daar geen twijfel over bestaan:

*“Romeinen 11:13: **Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk.***”

*“Romeinen 15:15-16: 15 Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende, **om de genade, die mij van God gegeven is; 16 Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen,.....**”*

*“Romeinen 16:25, 26: **Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest.***

Maar nu is geopenbaard.....”

*“Galaten 1:11-12: **11Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens, 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.***”

*“Efeze 3:1-3: "Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus voor u, die heidenen zijt. Indien gij maar gehoord hebt van **de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Dat Hij mij door openbaring heeft bekendgemaakt deze verborgenheid....."***

*“Kolossenzen 1:25-26: 25 **Welker dienaar ik geworden ben naar de bedeling Gods, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen."***

*“1Timotheüs 2:5-7: 5 **Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; 6 Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; 7 Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid.***

*“Titus 1:2-3: 2 **In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd; 3 Namelijk Zijn Woord, door de prediking, die mij toebetrouwd is, naar het bevel van God, onze Zaligmaker;***

*“1 Korinthe 15:3: **Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven hetgeen ik ook ontvangen heb...."***

*1 Korinthe 11:23: "**Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb..."***

*“1 Korinthe 15:51: **Zie, ik zeg u een verborgenheid..."***

Deze uitspraken, en de lijst zou nog verder kunnen worden uitgebreid, zijn Paulus zijn eigen woorden over deze kwestie. Aangezien Paulus schreef door inspiratie zijn het eveneens Gods Woorden aangaande dit onderwerp. Het is overduidelijk dat het Woord laat zien dat Paulus zijn apostelschap en boodschap totaal gescheiden en anders is dan de boodschap van de 12 apostelen vóór hem. Dat betekent dat, als we willen weten wat God ons, het Lichaam van Christus, te zeggen heeft, we naar Paulus zijn brieven moeten gaan (Romeinen tot en met Filemon).

En dat is wat de kerk in het algemeen heeft geweigerd om te accepteren. In deze tijd resulteert het verwarren van de verborgenheid, die aan Paulus is geopenbaard, met het lang van tevoren geprofeteerde Koninkrijk, in een geestelijke catastrofe. Kijk maar om u heen om overal het resultaat te zien. Wie kan eraan twijfelen dat de verwarring die de Kerk van vandaag zo in haar macht heeft, zo duidelijk verbonden is met de waarschuwing in Galaten 1: 8 en 9:

"Gal.1:8-9: 8 Doch al ware het ook dat wij, of een engel uit den hemel, u een evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. 9 Gelijk wij tevoren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom:

Indien u iemand een evangelie verkondigt buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt".

Je kunt er gewoon niet omheen. Als je de aparte bediening van Paulus, die de Heere Jezus Christus aan hem gegeven heeft, niet accepteert, dan resulteert dat in een groot verlies. Een duidelijk voorbeeld daarvan zijn de Galaten. Zij waren afgeweken van Paulus en zijn boodschap van genade, daarom moest hij hen schrijven:

"Galaten 1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van Dengene, Die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander evangelie".

"Galaten 3:1: Oh gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen tevoren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?"

"Galaten 4:15: welke was dan uw gelukachting?....."

Het afwijken van Paulus zijn boodschap resulteert in het verliezen van de blijdschap en zegeningen die het staan in de genade juist met zich mee brengt. Vrienden, de enige weg naar een ware opwekking en geestelijke gezondheid is met een vernieuwde interesse te kijken naar wat God tegen ons heeft gezegd.

Het gaat niet om bidden voor een opwekking, het gaat ook niet om vasten, niet om belijdenissen en ook niet om speciale offers. Nee, de enige weg (of het nu om de kerk in zijn algemeenheid gaat of om jou en mij persoonlijk) die naar echte geestelijke kracht leidt, is Zijn boodschap voor ons vandaag de dag. En dát is wat de kerk vandaag de dag hard nodig heeft.

De woorden van Paulus die hij aan Timotheüs schrijft, zijn ook belangrijk voor ons:

"2 Timotheüs 1:13-14: 13 Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde die in Christus Jezus is. 14 Bewaar het goede pand dat u toebetrouwd is, door den Heiligen Geest, Die in ons woont."

"2 Timotheüs 1: 1-2: 1 Gij dan, mijn zoon, wordt gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is; en hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren."

Dit is de houding die we moeten hebben tegenover Paulus zijn bediening: houdt vol, bescherm het, houdt eraan vast, bewaar het en het meest belangrijke: geef het door aan anderen. Het is de boodschap van Jezus Christus aan de wereld van vandaag.

We bidden dat God Zijn Woord gebruikt om tot onze harten te spreken en ons getrouw te laten zijn in Zijn dienst. En als er een gering lijden op onze weg komt, dan krijgen we daar rijkelijk iets voor terug: genade op genade! Mogen onze harten open staan om de waarheid te ontvangen en om het bekend te maken aan anderen, "dat door ons de prediking volledig gekend wordt en alle volken het mogen horen".